

El mercat matrimonial entre Constantí i Tarragona (primera meitat del segle XVIII)

Jordi Anglès Sanahuja - Josep M. Grau Pujol

Resum: Estudi dels matrimonis celebrats a Tarragona entre els anys 1700-41 per part dels nascuts i residents a la vila de Constantí. La mostra la formen una trentena de contraents, la majoria dels quals són homes (63,3%). A banda de la seva cronologia, es comenten les professions dels nuvis i la dels seus pares, en ambdós casos sobretot pagesos. El principal origen de les seves parelles és el Camp de Tarragona, on destaca la seva capital administrativa. També s'aporten dades de l'impacte de la Guerra de Successió a Constantí.

Paraules clau: Demografia, migracions, Guerra de Successió, Camp de Tarragona.

Abstract: Study of the marriages celebrated in the city of Tarragona between the years 1700-41, of those born and resident in the town of Constantí. The sample is made up of about thirty couples, the majority are men (63.3%). In addition to their chronology, the offices of the bride and groom and their parents are discussed, in the two cases mainly farmers. The main origin of their partners is Camp de Tarragona, where its capital stands out.

Keywords: Demography, migrations, Spanish Succession War, Camp de Tarragona.

1. INTRODUCCIÓ

Amb aquest treball completem la recerca que l'any 2019 vàrem iniciar per conèixer les relacions humanes entre Constantí i Tarragona durant el mil set-cents, a través dels casaments registrats a la darrera ciutat.¹

En aquesta ocasió, el període d'observació és la primera meitat del segle XVIII. Segons els càlculs de l'historiador tarragoní Manel Güell, realitzats en

1. "El mercat matrimonial entre el camp i la ciutat: L'exemple de Constantí i Tarragona (Segona meitat del segle XVIII)", *Estudis de Constantí* (Constantí), 35 (2019), p. 97-119.

base l'estimació de la taxa de natalitat del 45 per mil, Constantí entre 1701-1705, tindria 986 habitants i entre 1716-1720, 1.226. La mitjana del primer vicenni (1701-1720) supera el miler de pobladors (1.046). Els anys de crisi de mortalitat, corresponen als centrals de la Guerra de Successió (1708-1710). La capital episcopal, en el primer quinquenni de la centúria, sumaria 4.866 ànimes i en el darrer 6.551, és a dir que malgrat l'impacte negatiu del pas de les tropes, imposició de tributs i la interrupció del comerç, la població creix i encara superarà en demografia a Valls i Reus.² Aquestes xifres contrasten amb els censos oficials, que assignen dades inferiors.³

Gràcies als llibres de defuncions de Constantí, podem conèixer algunes notícies il·lustratives de l'afectació de la Guerra de Successió (1705-1714), especialment pel que fa als moviments migratoris i el trànsit de l'exèrcit:

– **1705:** El 21 de setembre s'enterra a Francesc Rossell, "miquelet", dit lo Barrina, natural de Cabestany (Segarra) i a Jaume Almirall, soldat nat a Cubelles (Garraf), aquest "mort repentinament de una escopetada, lo die que la guarnició de Tarragona isqué a fi y efecte per cremar las pallas en la present vila, amb la qual xocaren los soldats de Carlos Tercer".

– **1706:** El 5 de gener s'anota l'òbit de Pere de Vidal, canonge de Tarragona, que potser havia cercat refugi a la vila. El dotze de març, expira a l'hospital de pobres, Joan Francoi, de Vilamur (Pallars Sobirà) i tres dies després Miquel Figuerola, d'Albió (Baixa Segarra). Per acabar a l'abril, es dona sepultura a Jerònima, vídua de Llobera, originària de Montblanc (dia sis) i Maria Torrell, del Morell, "habitant per alguns dies en la present vila" (dia 24).

– **1707:** El 2 de març se soterra el cos d'un pagès del Catllar (de cognom Fortuny), més endavant a Maria, vídua Boronat, de Reus (vint de novembre) i a dos soldats, el primer un occità nat a la Provença, del regiment irlandès (Jordi Isaac, 23 de novembre), que "morí de repent" i un altre, del qual sols es coneix el prenom (Joan, tres de desembre).

– **1708:** Després del setge de Lleida, el dos d'abril es celebren les exèquies pel prevere i beneficiat de la seva catedral, Jaume Gassol. El juliol traspassa Pere Fortuny, de Torredembarra (dia quatre) i Antonio Àries, soldat del regiment d'infanteria, natural del Regne de Portugal (dia 21) i l'agost un altre soldat portuguès (Manuel, dia tres).

– **1709:** El mes de gener mor una dona alemanya qualificada de "soldada" (dia cinc).

2. "La Guerra de Successió al Camp de Tarragona. L'enfoc demogràfic", *A Carn* (Tarragona), 25 (2014), p. 4-23.

3. Vegeu la compilació de xifres feta per Josep M. Recasens Comes, "Població de la ciutat de Tarragona (s. XVI-XVIII). Estudi de les fonts", *I Col·loqui d'Història del Camp de Tarragona, Conca de Barberà i Priorat*, Tarragona, 1979, p. 15-24.

– **1710**: El febrer s’enterra Magdalena Borràs Bages, de Móra d’Ebre, (dia 11), el maig, de nou un soldat (Benet), ara dels napolitans (dia 2), a més d’un albat, Joan Descàrrega, fill de Josep i Anna M. També de Móra d’Ebre (dia 13), sense cobrar-los-hi el sepeli (*amore Dei*) i Francesc Adell, de Riudecanyes, que finà a l’hospital (dia 16), el darrer d’aquest any és una dona forastera: Maria “Escalicha” (13 d’agost).

– **1711**: El febrer enterren Ramon Valls, de 12 anys, fill de Gil i Maria, d’Albió (dia 10), “lo trobaren en lo terme del Territori, mort en un marge”.

– **1713** : El setembre s’enterra don Pedro Centellas, natural de Sevilla (dia 17).

– **1714** : El març a l’hospital, fina Jeroni Carrera, pobre, nat a Rialb (Pallars Sobirà, dia 5). El maig mor Jaime Ruiz, albat, fill de Andrés, soldat dels impeditos, nat a Palència i Maria, de Flandes (dia 10). L’agost passa a millor vida Antoni, del Regne de València, que treballava al molí de la vila, fent farina pel servei del rei (dia 10) i finalment el novembre es soterra a Jacint Ninau, de Rialb, “en la montaña”, (dia 10).

La presència de muntanyencs al Camp de Tarragona ja l’hem documentat en el mateix segle, quan entre 1739-80 a l’hospital de Reus s’hi registren 62 pirinencs.⁴

La guerra entre la casa d’Àustria i la dels borbons provocà que els exèrcits passessin pel Camp de Tarragona, provocant alguna mort violenta a Constantí i una major afluència de migrants, si bé hem de recordar que aquesta vila rebia habitualment treballadors agrícoles temporals, sobretot allotjats als masos (masovers, mossos, criades), pastors del ramat del Comú, professionals de la sanitat i ensenyament, a més de menestrals (moliners de farina i paperers), que a causa de la limitació temporal dels seus contractes, alguns no romanien gaires anys al poble i es traslladaven sovint.

2. CRONOLOGIA DELS MATRIMONIS

En les quatre dècades d’acotació de núpcies a Tarragona, apareixen una trentena de nuvis que han nascut o que resideixen a Constantí. D’aquests, més de la meitat són homes (63,3%) i una tercera part dones (36,7%). La mitjana anual de constantinencs casats a la capital administrativa és de 0,73%, amb una vintena d’anys sense cap registre, si bé en dues ocasions se supera la unitat, (1709 i 1719), en la segona meitat del segle, el creixement de població afavorirà que el nombre de matrimonis amb un membre de Constantí a la vella Tarraco es

4. Josep M. Grau, “Immigració a Reus a través del registre de defuncions de l’hospital (1739-1780), *Podall* (Montblanc), 9-10 (2020-21), p. 88-116 i també: “L’hospital de pobres de Reus després de la Guerra de Successió (1715-1720), *Lo Floc* (Riudoms), 209 (2014), p. 22-25.

dupliqui. A Vilanova i la Geltrú, sabem que entre 1700-1720 la mitjana d'edat del casament dels homes en primeres núpcies era de 24,4 anys i en el cas de les dones, 20,9 anys, en un període posterior (1725-1749) i al mateix lloc, l'edat pels varons puja als 27,4 anys i per les femines a 26.⁵

CRONOLOGIA DELS MATRIMONIS DE CONSTANTINENCs A TARRAGONA (1700-1741)

Anys	H	D	T	Anys	H	D	T	Anys	H	D	T	Anys	H	D	T
1702	-	1	1	1713	-	-	-	1724	1	-	1	1734	-	-	-
1703	-	-	-	1714	-	-	-	1725	-	1	1	1735	1	1	2
1704	-	-	-	1715	1	-	1	1726	-	-	-	1736	-	-	-
1705	-	-	-	1716	-	-	-	1727	2	-	2	1737	1	1	2
1706	1	-	1	1717	-	1	1	1728	2	1	3	1738	1	1	2
1707	-	-	-	1718	-	-	-	1729	-	-	-	1739	-	1	1
1708	1	-	1	1719	2	-	2	1730	-	-	-	1740	-	1	-
1709	1	2	3	1720	-	-	-	1731	-	-	-	Total	19	11	30
1710	-	-	-	1721	-	-	-	1732	1	-	1				
1711	-	-	-	1722	-	-	-	1733	2	1	3				
1712	1	-	1	1723	1	-	1								

Observació: La taula inclou tant les persones nascudes a Constantí, com les residents. Els anys 1700-01 no hi ha casaments de constantinencs a Tarragona.

Abreviatures: H: homes, D: dones, T: total.

3. ESTRUCTURA PROFESSIONAL

La principal activitat dels nascuts i residents a Constantí que s'esposen a Tarragona, és l'agrària (63,2%), un percentatge semblant al de la segona meitat de segle (61,5%). Si comparem les dades d'un buidatge paral·lel, però referent a Alcover, (1706-1808), el resultats en les dedicacions del sector primari és significativament inferior (43,6%).⁶

Segueix el sector secundari (21%), amb tres artesans del paper (Josep Font, Bartomeu Mestre i Ventura Bargalló) i un de la seda (Josep Torrents) i finalment el terciari, amb un escriptor (Josep Mestre, fill d'un metge) i un botiguer (Francesc Pàmies), que representen el 10,5% restant.⁷

5. Miquel Àngel Martínez Rodríguez, "La nupcialidad en Vilanova i la Geltrú en el siglo XVIII", *Pedralbes* (Barcelona), 4 (1984), p. 93-112.

6. "Mobilitat interior en el Camp de Tarragona a l'edat Moderna: L'exemple d'Alcover i Tarragona a través de la nupcialitat (1706-1808)", *Butlletí del Centre d'Estudis Alcoverencs* (Alcover), 125 (2018), p. 23-58.

7. Una síntesi de la indústria paperera al Camp de Tarragona en aquesta època, ens l'ofereix Montserrat Canela Grau: "Aproximació a l'abastament de paper a la catedral de Tarragona a la segona meitat del segle XVIII: les marques d'aigua en els manuscrits musicals d'Antoni Milà", *Butlletí Arqueològic* (Tarragona), època V, núm. 41 (2019), p. 209-213 i pel cas concret de Constantí vegeu el nostre treball: "Paperers i altres oficis no agraris de Constantí: especialització i mobilitat geogràfica (1705-1814)", *Estudis de Constantí* (Constantí), 34 (2028), p. 60-94.

Roser Lozano comenta que la immigració a Tarragona en la segona meitat del mil sis-cents, es caracteritza pel seu caràcter rural i procedeix en bona part del Camp de Tarragona.⁸

La proximitat geogràfica entre Constantí i Tarragona, facilitava les relacions humanes i econòmiques, així els fills que no heretaven el patrimoni o no es quedaven a ajudar en el conreu de les terres de la família, en no disposar de suficient superfície, havien de marxar fora, els joves solters com a mossos i les fadrines com a criades. Les notícies publicades al *Diario de Tarragona* són significatives de les demandes laborals. Referent als nois, a inici del segle XIX hi llegim: “Un mozo soltero desea hallar amo para servir o para colocarse en alguna tienda o almacén, tanto para ésta [Tarragona], como para estar fuera: darán razón en la tienda nueva de Juan Pla, Baxada de Misericordia” (1 de juny 1810) i per les noies: “Sirvienta. Una muchacha de 19 años de edad desea hallar una casa para servir en clase de cocinera, darán razón en la imprenta de la *Gazeta* (20 de desembre de 1810) i “Quien necesitare de una doncella, que desea servir en clase de criada mayor en casa de qualquier señor eclesiástico, y sabe coser, planchar, acuda a casa del señor canónigo Fuentes, que le darán razón de su paradero, y la abonarán” (26 de desembre de 1809).

DISTRIBUCIÓ PROFESSIONAL DELS HOMES CONSTANTINENCs QUE ES CASEN A TARRAGONA (1700-1741)

Sector Primari (12)

–Pagès: 12

Sector Secundari (4)

–Paperer: 3

–Veler: 1

Sector Terciari (2)

– Botiguer: 1

–Escrivent: 1

No hi consta: 1

Total: 19

Els pares, en la seva majoria són pagesos (66%), un percentatge superior a la dels fills, però similar (més de la meitat), és a dir ens trobem amb una reproducció social de la família en el moment d'emigrar a la ciutat, els altres dos sectors equivalen un 10% cadascun. En el secundari trobem a un espartenyer, un mestre de cases i un paperer, i en el terciari, un cavaller,⁹ un metge i un ermità. La diferència entre pares i fills és en la menestralia, que en el segon cas duplica als

8. “Tarragona al segle XVII: aspectes demogràfics d’una població d’Antic Règim”, *Pedralbes* (Barcelona), 3 (1983), p. 307-314.

9. Es tracta de Bonaventura de Torrents i Blanc. Una petita nota biogràfica i patrimonial, ens l’ofereix Salvador-J. Rovira Gómez, *Rics i poderosos, però no tant. La noblesa a Tarragona i comarca al segle XVIII*, Tarragona, 2000, p. 202.

progenitors. Un element a tenir en compte, és el nombre de pares sense consignació del seu ofici (13,4%).

DISTRIBUCIÓ PROFESSIONAL DELS PARES DELS CONSTANTINENCs/QUES QUE ES CASEN A TARRAGONA (1700-1741)

Sector Primari (20)

- Pagès: 19
- Pastor: 1

Sector Secundari (3)

- Espardenyer: 1
- Mestre de cases: 1
- Paperer: 1

Sector Terciari (3)

- Noble: 1
- Ermità: 1
- Metge: 1

No hi consta: 4

Total: 30

Les dedicacions dels esposos de les constantinenques casades a la capital de corregiment, més de la meitat són del sector primari (54,5%), segueixen la mateixa tendència que la dels seus pares i convilatans. Els altres grups no arriben a la quarta part (18,2% cadascú). Dins l'artesanat destaquen un mestre de cases de Sarra i un cisteller de Mallorca. En els serveis, un notari originari de la Riera de Gaià i un ermità de Roda de Berà, precisament els quatre darrers individus no bategen fills a Tarragona, és a dir que segurament marxarien de la ciutat, al contrari dels pagesos que hi romandrien més temps.

ESTRUCTURA PROFESSIONAL DELS NUVIS DE LES CONSTANTINENQUES QUE ES CASEN A TARRAGONA (1700-1741)

Sector Primari (6)

- Pagès: 4
- Pescador: 1

Sector Secundari (2)

- Cisteller: 1
- Mestre de cases: 1

Sector Terciari (2)

- Ermità: 1
- Notari: 1

No hi consta: 1

Total: 11

El Camp de Tarragona, des de final del segle XVII i fins al començament del XIX, s'especialitzà en produir vi que era destil·lat per productors locals, comprat

per comissionistes de ciutats mitjanes, que a la vegada el tornaven a destil·lar, per exportar-lo a través de companyies de Barcelona o els Països Baixos, vers els mercats del Nord d'Europa i posteriorment Amèrica. La producció de vi per cremar fou un element clau de l'economia camptarragonina.¹⁰

El 1715 Tarragona aplegava diversos serveis i era seu de la jerarquia eclesiàstica i nobiliària, s'hi compten tretze negociants, onze botiguers, vuit adroguers, dos metges, cinc apotecaris, setze notaris, onze advocats, sis causídics i 37 nobles.¹¹

4. GEOGRAFIA DELS RESIDENTS I CÒNJUGES

Els que declaren ser residents a Constantí i es casen a la catedral tarragonina, no arriben a la desena i la seva procedència és diversa, més d'una tercera part (37,5%) són camptarragonins, dos de la ciutat i un veler de Perafort, d'ascendència pagesa, que es casa amb la filla d'un passamaner. El seu treball a Constantí es veuria afavorit per la proximitat del centre seder que era Reus. De l'Urgell hi arriba un pagès que vivia en un mas i de l'Anoia un paperer de Capellades, que estava instal·lat en un molí, finalment de la ciutat del Túria, documentem Antoni Grases, que en la cerimònia nupcial de 1708, aporta com a testimonis dos canonges (un de Tortosa i una de Tarragona). Recordem que la data s'escau un any després de la batalla d'Almansa (1707).

Lloc de naixement dels residents a Constantí casats a Tarragona (1700-41)

Camp de Tarragona (3)

– Perafort: 1

– Tarragona: 2

Urgell (1)

– Anglesola: 1

Anoia (1)

– Capellades: 1

País Valencià (1)

– València: 1

No hi consta: 2

Total: 8

10. Josep Colomé-Llorenç Ferrer, "La importancia del sector del aguardiente en la viticultura catalana de los siglos XVIII y XIX", *Revista de Història Industrial* (Barcelona), 7 (2020), p. 11-46.

11. Manel Güell-Jordi Rovira, *Tarragona el 1715. Aspectes socials de la propietat urbana i rústica a l'època de la implantació borbònica*, Tarragona, 199, p. 103.

La naixença dels marits de les dones de Constantí, és majoritàriament de la mateixa plana camptarragonina (73%). Sobretot del Tarragonès o algun municipi limítrof, segueixen els originaris de la Conca de Barberà (18,2%) i un sard, arribat a Tarragona gràcies a l'activitat comercial del seu port. Aquest percentatge de xicots procedents de l'àmbit territorial més immediat, és similar al d'altres llocs, així per exemple, a Vilafranca del Penedès segons els llibres de noces de la primera meitat del mil set-cents (1700-50), dels 1.346 registres de casaments i 2.692 contraents, un 77,27% dels darrers eren de la mateixa ciutat i un 11,3% de l'Alt Penedès.¹²

NATURALES A DELS NUVIS DE LES CONSTANTINENQUES QUE ES CASEN A TARRAGONA (1700-1741)

Camp de Tarragona (8)

- La Riera de Gaià: 1
- Roda de Berà: 1
- La Selva del Camp: 1
- Tarragona: 5

Conca de Barberà (2)

- Albió: 1
- Sarra: 1

Sardenya (1)

- Seui: 1

Total: 11

En el sexe contrari, les cònjuges del mateix Camp de Tarragona, representen més de la meitat, però en un índex inferior (63,1%). La capital s'emporta tres quartes parts de les tres comarques obertes al mar. La Conca i les Muntanyes de Prades s'enduen un 10,5% del total. A més cal comptar-hi una dona prioratina i dues valencianes. Els matrimonis que engendren fills a Tarragona són el 63,3%, aquesta xifra s'explica perquè un membre de la parella és nascut o habita a la mateixa ciutat, la resta (37%), cercarà un altre lloc per establir-se.

Inscripció de l'any 1791 en el dintell de la portalada d'una casa del carrer del Castell. Foto: Josep Estivill (Arxiu Municipal de Constantí).



12. Fidel Catalán Catalán, "Anotacions a partir del llibre de matrimonis de Santa Maria de Vilafranca del Penedès entre 1700-1750", *Del Penedès* (Vilafranca del Penedès), 15 (2007), p. 17-26.

NATURALESA DE LES NÚVIES DELS CONSTANTINENCs QUE ES CASEN A TARRAGONA (1700-1741)

Camp de Tarragona (12)

- Constantí: 1
- La Pobla de Montornès: 1
- Tarragona: 9
- Valls: 1

Conca de Barberà (1)

- Barberà de la Conca: 1

Muntanyes de Prades (1)

- Prades: 1

Priorat (1)

- Poboleda: 1

País Valencià (2)

- Benassal: 1
- Culla: 1

No hi consta: 2

Total: 19

Un altre aspecte a fer esment, és la viudetat dels contraents constantinencs, en total n'hi ha deu que ho són (10%), sis homes i quatre dones.

4. CONCLUSIONS

Entre 1700-1808, a Tarragona hem documentat 71 matrimonis amb un contraent de Constantí, sigui natural o resident, amb una mitjana anual de 0,65, aquest nombre és proper al de la segona meitat de segle (0,62), però inferior al de la primera meitat (0,73), en un període marcat per la guerra i postguerra.

Sobre el treball dels constantinencs casats a la ciutat en els dos períodes, els percentatges dels sectors primari i secundari són molt anàlegs, no així del terciari que en els anys 1742-1808, duplicarà la representació. Les equivalències dels oficis dels pares són bastant equiparables, no passa el mateix amb les ocupacions dels marits de les constantinenques, on apreciem unes diferències més marcades. Així en la segona meitat de centúria els esposos del primer sector són el 67,5% i en la primera, només el 54,5%, el terciari és pràcticament idèntic, però no el secundari, que entre 1700-1741, és del 18,2% i després baixarà a la meitat.

Per conèixer més abastament les relacions entre una ciutat i la xarxa de viles i pobles de seva àrea d'influència, és necessari l'ús de diverses fonts, els llibres parroquials són útils, però també els de comptabilitat i administració de patrimoni o companyies comercials, per analitzar en detall els intercanvis econòmics. En la naturalesa dels residents a Constantí, observem una major mobilitat en el primer període, quan un 37,5% no són camptarragonins, el motiu evident és la guerra, en canvi, en l'altre interval el que sí ho són, representen el 88,8%.

APÈNDIX DOCUMENTAL

Contraents nascuts o residents a Constantí que es casen a Tarragona (1700-1741)

1702

–**Agustí Miró**, jove mestre de cases, fill de Marià, pagès difunt i Francesca, tots de Sarral, es casa amb Francesca Gabriel, v. de Pere Fonts, paperer de Constantí, filla de Josep, pagès i Maria Anna, tots de Tarragona (27 d'agost). No tenen fills a Tarragona.

1706

–**Josep Farran**, pagès, fill de Ramon, pagès i Maria, difunts tots de Constantí, es casa amb Jerònima París, donzella, filla de Joan, pagès i Antònia, tots de Tarragona (12 de desembre). Tenen el primer fill a Tarragona el 28 de juny de 1708.

1708

–**Antoni Grases Pérez**, habitant a Constantí, fill de Francesc i Magdalena, difunta, tots de la parròquia de Sant Martí de València, es casa amb Jacinta Xambó Badal, donzella, filla de Josep i Josepa, difunts, de Benassal, (Alt Maestrat), (2 de setembre). No tenen fills a Tarragona. Actuen de testimonis dos canonges, un de la catedral de Tarragona i un altre de Tortosa.

1709

–**Rafel Virgili Abat**, notari, fill de Joan, dit del molí, pagès de la Riera de Gaià i Gertrudis, ja difunts, es casa amb Rosa Mas, v. de Josep Jover, metge difunt, habitant a Constantí (7 de maig), sense fills a Tarragona.

–**Gil Fabregat Esplugues**, pagès de Constantí, fill de Miquel, pagès difunt de l'Albió i Maria Àngela es casa amb Teresa Torrents Grau, v. de Josep Paisà, pagès, filla de Joan, ferrer i Maria, difunts de Constantí (22 de setembre). Tenen el primer fill a Tarragona el 16 d'agost de 1712.

1712

–**Sebastià Badia Ponts**, pagès, v. de Tecla Gil, fill de Francesc, pagès d'Angle-sola i habitant al mas, terme de Centcelles i Eugènia, difunta, es casa amb Teresa Tusset, filla de Nadal, pagès i Maria Àngela (12 de juliol de 1712). El primer fill a Tarragona neix el dos d'agost de 1716.

1715

–**Isidre Miró Babot**, jove pagès, habitant al mas de Bonaventura de Vidal i Nin, terme de Constantí, fill d'Isidre, pagès de dit mas i Tecla, es casa amb Elena Blei Porqueres, donzella, filla de Joan, teixidor de lli de Poboleda, difunt i Maria (14 de juliol), sense fills a Tarragona.

1717

–**Ramon Revoltós Prius**, fadrí, pagès, fill de Josep, pagès i Caterina, difunta, tots de Tarragona, es casa amb Elisabet Soler Vidal, donzella de Constantí, filla de Magí, pagès, habitant a Tarragona, difunt i Magdalena (8 d'agost). Tenen el primer fill a Tarragona el vuit de setembre de 1719.

1719

–**Francesc Pàmies Moragues**, fadrí, botiguer, habitant a Tarragona, fill de Fèlix, pagès difunt i Teresa, casada en segones núpcies amb Feliu Roig, pagès, tots de Constantí, es casa amb Agustina Valldovinos Cases, donzella, filla de Josep, cirurgià i Úrsula, difunts, tots de Tarragona (16 de juliol). Tenen el primer fill a Tarragona el 19 de setembre de 1721.

–**Gabriel Guinovart Massó**, fadrí, pagès de Constantí, fill de Ramon, pagès d'Alió i Maria Anna, difunts, es casa amb Rosa Guinovart, donzella, filla d'Antoni, pagès, habitant a Tarragona, difunt i Teresa (16 de

juliol). El primer fill a Tarragona neix el 2 de febrer de 1721.

1723

–**Josep Salexes Rovira**, fadrí, pagès, fill de Feliu i Maria, pagesos difunts, tots de Constantí, es casa amb Anna Maria Pitarc Ripollès, donzella, filla d'Isidre, pagès i Àngela, tots de Culla, (Alt Maestrat), habitants a Tarragona (21 de setembre). No tenen fills a Tarragona.

1724

–**Joan Massó Garcia**, fadrí, pagès, habitant a Tarragona, fill de Pau, pagès i Maria, difunts, tots de Constantí, es casa amb Caterina Leonard Comdor [Condom?], donzella de Tarragona, filla de Narcís, barreter, difunt i Teresa, naturals de Girona, habitants a Tarragona (6 d'agost). El primer fill a Tarragona neix el 24 de maig de 1725.

1725

–**Pere Melis Pelis**, habitant a Tarragona, fill d'Antoni, pagès i Antònia, difunta, tots de Seui, (Sardenya), es casa amb Maria Rosa Massó Salvat, donzella, filla de Pere, pagès i Caterina, difunts, tots de Constantí (21 d'octubre), sense fills a Tarragona.

1727

–**Josep Font Ribera**, paperer, v. de Peronella Ramon, habitant al terme de Centelles, fill de Jeroni, paperer i Anna, es casa amb Sabina Bofarull Rius, de Tarragona, v. en segones nupcies de Josep Roca, soldat d'infanteria espanyola i en primeres nupcies, de Pau Plana de Valls; filla de Jacint, daguer i Magdalena, difunts de Valls (24 de febrer). El primer fill a Tarragona neix el 2 de maig de 1731.

–**Josep Llombart Roig**, fadrí, pagès, fill de Jaume, pagès difunt i Maria, tots de Constantí i Maria Anna Tàsies Soler, v. de Jacint Pasqual, pescador de Tarragona,

filla de Joan, pagès i Francesca, tots de Tarragona. (9 de març). Tenen el primer fill a Tarragona, el 14 de setembre de 1728.

1728

–**Feliu Soler Roig**, fadrí, pagès, habitant a Tarragona, fill de Feliu, pagès difunt i Tecla, tots de Constantí, es casa amb Tecla Fuster Pujol, donzella, filla de Joan, pagès difunt i Maria, tots de la Pobla de Montornès (17 de maig). El primer fill a Tarragona neix el 16 de març de 1729.

–**Gaspar Babot**, fadrí, pagès, fill d'Antoni i Jerònima, tots de Tarragona, es casa amb Maria Roig Anguera, donzella, filla de Pau, pagès i Francesca, tots de Constantí (12 de setembre). El primer fill a Tarragona el tenen el 30 de novembre de 1729.

–**Antoni Duran**, v. pagès, fill d'Antoni, espardenyer, difunt i Elisabet, tots de Constantí, es casa amb Anna Maria Saperà, donzella, filla de Joan, pagès de Barberà de la Conca, difunt i Maria (26 de setembre). Sense fills a la ciutat.

1732

–**Pere Roig Moragues**, fadrí, pagès, habitant a Tarragona, fill de Feliu, pagès i Teresa, tots de Constantí, es casa amb Maria Nogués Aimemir, donzella, habitant a Tarragona, filla de Josep, pagès difunt i Caterina, tots de Prades (2 de novembre), sense fills a Tarragona.

1733

–**Jaume Rosselló Roig**, fadrí, pagès, habitant a Tarragona, fill de Pau, pagès i Caterina, difunta, tots de Constantí, es casa amb Anna Maria Garreta Amigué, v. de Gaspar Leonard, cirurgià, filla de Josep, teixidor de lli i Margarida, ambdós difunts (4 de gener). No tenen fills a Tarragona.

–**Josep Mestre Carreres**, escriptor, natural de Constantí i habitant a Tarragona, v. d'Ignàsia Marrugat, de Vilallonga del Camp,

fill del doctor en medicina, Josep, difunt i Agnès, es casa amb Rosa Vidal Rafí, donzella, filla de Lluís, notari i Maria Àngela, difunts, tots de Tarragona (18 de febrer). Tenen el primer fill a Tarragona el 14 de novembre de 1733.

–**Pere Joan Alemany Campins**, cisteller d'Inca, (Mallorca), fill de Pere i Francesca, difunts, es casa amb Francesca Serra, donzella de Constantí, filla de Salvador i Maria Anna, difunta (19 de maig), sense fills a Tarragona. Amb el mateix ofici de cisteller, el 1710 sabem que a Constantí hi habita Joan Vilà, nat a Solsona, casat amb M. Rosa, nascuda a Caldes de Montbui.

1735

–**Bartomeu Mestre Ribera**, fadrí, paperer de Constantí, fill de Joan, ermità de Sant Bartomeu i Magdalena, difunts, es casa amb Francesca Figueres Pinyol, donzella, filla de Francesc, pagès i Gertrudis, tots de Tarragona (21 de febrer). Tenen el primer fill a Tarragona el 12 de març de 1740.

–**Rafel Elies Soler**, ermità de l'ermita de la Mare de Déu del Lorito de Tarragona, v. de Gertrudis Garreta, fill de Pere, pagès de Roda de Berà i Maria, difunts, es casa amb Anna Folc, v. de Josep Salvat, ermità de Renau, filla de Jaume, mestre de cases i Caterina, ambdós difunts de Constantí (18 de juliol). No tenen fills a Tarragona.

1737

–**Francesc Ferrús Vallès**, fadrí, pescador, fill de Francesc, pescador i Maria, tots de Tarragona, es casa amb Teresa Torrents, donzella, habitant a Tarragona, filla de Bonaventura i Jerònima, tots de Constantí (4 de febrer). Tenen el primer fill a Tarragona el 9 de març de 1738.

–**Josep Torrents**, veler, v. habitant a Constantí, fill de Josep, pagès, difunt i Josepa, tots de Perafort, es casa amb Rosa Perpinyà Pujol, donzella, filla de Pere-Joan, passamaner, difunt i Magdalena, tots de Tarragona (28 de desembre). El primer fill a Tarragona neix el 8 d'octubre de 1738.

1738

–**Bonaventura Bargalló**, paperer, habitant a Constantí, v. de Teresa Girona, de Constantí, fill de Josep, pagès i Magdalena, tots de Capellades, es casa amb Rosa Roca Alomar, donzella, filla de Pau, pagès i Rosa, tots de Tarragona (5 de maig). El primer fill a Tarragona neix l'1 d'octubre de 1741.

–**Manel Aleu**, pagès de Tarragona, v. de Rosa Roig, fill de Josep, pagès de la Selva del Camp i Magdalena, difunts, es casa amb Maria Nolla Torner, donzella, habitant a Tarragona, filla de Joan, pastor i Magdalena, tots de Constantí (19 d'octubre). El primer fill a Tarragona l'infanten el 15 d'octubre de 1739.

1739

–**Josep Rossell Gallart**, fadrí, pescador, fill d'Agustí, pescador i Casilda, difunta, tots de Tarragona, es casa amb Maria de Torrents Clariana, fadrina, habitant a Tarragona, filla de Bonaventura, cavaller, habitant a Constantí i Jerònima (19 d'abril), sense fills a la ciutat.

Font: AHAT, Fons Parròquia de la catedral de Tarragona, llibres de matrimonis, vol. IX (3 de gener de 1696 – 27 de desembre 1716) i vol. X (1 de gener de 1717 – 31 de desembre de 1741).

Abreviatures : v: viudo/a.